

[Landbrugsministeren.]

gennemføre en Bestemmelse om Begrænsning af den frie Pantesætningsret. Jeg maa ud fra disse Udtalelser haabe, ja, jeg maa gaa ud fra med Vished, at det ærede Medlem Hr. Holstein vil stemme for Afsnit III i det foreliggende Lovforslag, idet der nemlig i dette Afsnit indeholdes begge de Krav, som det ærede Medlem her har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Kyed afviste i Gaar Afsnit IV om Dækningsbestemmelserne, idet han udtalte, at der ikke var Brug for Penge, naar man fulgte Venstres Forslag. Jeg gjorde i Eftermiddag opmærksom paa, at dette ikke kunde være rigtigt med Hensyn til § 32, som Venstre havde accepteret, og hvor man foreslaar, at de af Landbrugets Kreditorer, som ikke venter at kunne faa deres Penge ved en Indefrysning, ved et Moratorium, kan, hvis de vil give Afkald paa deres Tilgodehavende, faa indtil 20 pCt. Dækning derfor, og dette Beløb stilles da til Raadighed af Statskassen. Derfor kan man ikke afvise Afsnit IV, for saa var der ingen Penge til dette Formaal.

Det ærede Medlem sagde i Aften, at Aarsagen til, at det ærede Medlem ikke havde stillet Forslag om Dækning, var den, at det i Bemærkningerne til Forslaget, som det blev fremsat her i Rigsdagen, siges, at til det Formaal, der her er Tale om, skal Konverteringsafgiften anvendes. Men det ærede Medlem maa dog vide, at det Forslag, vi nu behandler, er vidt forskelligt fra det Forslag, vi behandlede ved første Behandling, idet der nemlig nu ikke er Tale om den store Konvertering, og Konverteringsafgiften derfor aldrig kan give de store Beløb, som der vilde være Tale om, hvis man havde gennemført den store Konvertering. Naar det er Tilfældet, bliver der ingen Penge af Betydning til Dækning af dette Formaal, og saa kan det ærede Medlem ikke staa herop og sige, at der er ingen Brug for Penge, og at han derfor kan afvise Afsnit IV. Enten maa han tage det Standpunkt at anvise Penge til dette Formaal, eller ogsaa maa han tage det Standpunkt at sige, at han vil nok give Penge ud, men han vil ikke anvise Dækning for Beløbet.

Det ærede Medlem udtalte, at han ikke var rigtig klar over, hvorledes jeg kunde

tænke mig at gaa til Ændringer angaaende Renteudligningsfonden. Som Forslaget er formet, indtræder Landbrugernes Forpligtelser til at indbetale til denne Fond, naar Landbrugets Forrentningsprocent overstiger 5, saaledes at de skal betale $\frac{1}{2}$ Promille af Ejendommens Ejendomsskyldværdi for hver Promille, Landbrugets Forrentningsprocent ligger over $4\frac{1}{2}$; med samme Tempo sker Udbetaling, naar Forrentningsprocenten gaar under 4, og saaledes at der ogsaa her bliver en fri Zone paa $\frac{1}{2}$ pCt. Det ærede Medlem har i Gaar gjort gældende, at det, man her krævede, var for stort et Beløb, det kunde de daarligst stillede Landbrugere ikke betale, og jeg sagde hertil, at hvis det var hans Hovedanke imod Forslaget, er der jo ikke noget i Vejen for, at man kan forhandle om det Spørgsmaal og mildne Forholdet derigennem, at man enten ned sætter den halve Promille, som man kræver indbetalt, og som ogsaa skal udbetales, naar Tiderne er daarlige, eller ogsaa gaar den Vej, at man siger: Den Zone paa $\frac{1}{2}$ pCt., der er fri, naar Forrentningsprocenten ligger mellem $4\frac{1}{2}$ og 5, og den, der er fri fra $4\frac{1}{2}$ pCt. ned til 4, gøres helt fri for Paavirkning med Hensyn til Indbetaling og Udbetaling, saaledes at Betalingen først træder i Kraft ved 5 pCt. opad og 4 pCt. nedad og ikke virker i den Zone paa 1 pCt., der ligger mellem 4 og 5. Det er der ikke noget i Vejen for, at man kan gennemføre, hvis man mener, det er nødvendigt. Derved skades Princippet ikke, og Formaalet opnaas, men naturligvis ikke med saa store Beløb som ellers, hverken i opadgaende eller nedadgaende Retning. Men desværre har Partiet Venstre jo ikke vist nogen som helst Interesse for at faa en Forhandling om Spørgsmaalet i Udvalget, skønt der havde været Tid nok dertil, siden Forslaget kom frem til Behandling i Rigsdagen.

Det ærede Medlem vil saa fralægge sig Ansvar for, at Venstre ikke paaskønnede de Formænd, som har arbejdet med Akkord- og Moratorieloven, men det Ansvar kan det ærede Medlem ikke frigøre sig for, for naar han stiller Ændringsforslag som det under Nr. 16, der gaar ud paa, at i Fremtiden skal Formanden være retskyndig, vil det sige, at saa er de Formænd, som vi nu har, kasseret, og det kan kun betragtes som en Desavouering af disse Formænds